

REFERENCES

1. Маркова А. К. Формирование мотивации учения в школьном возрасте: Пособие для учителя. М.: Просвещение, 1983. 96 с.
2. Brown, H. Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy. Pearson Education, 2007. 569 p.
3. Dulay H., Burt M., Krashen S. Language Two. New York: Oxford University Press, 1982. 165 p.
4. Gardner R. Social Psychology in Second Language Learning. London: Edward Arnold Publishers Ltd., 1985. 216 p.
5. Gardner R., Lambert W. Attitudes and Motivation in Second-Language Learning. Rowley, MA: Newbury House, 1972. 316 p.
6. Krashen S. Second Language Acquisition and Second Language Learning. Oxford: Pergamon Press, 1981. 115 p.

Турко О. О.

група АМ-42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. пед. наук, асистент Потюк І. Є.

ЦІЛІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Навчання іноземних мов є процесом особистісного розвитку учня, розвитку його соціальних та полікультурних якостей. У процесі розширення мовного досвіду учень спирається на пізнавальні засоби своєї національної культури, на нові знання про іншомовну комунікативну культуру, сформовані в процесі її пізнання (тобто у процесі формування іншомовної комунікативної компетентності). У цьому і полягає сенс формування в учня вторинної мовної свідомості як важливої складової його здатності адекватно брати участь у міжкультурному спілкуванні [2, с. 72]. Усвідомлення школярами затребуваності іноземної мови в сучасному світі, її ролі на ринку праці сприяє підвищенню мотивації до її вивчення. Сучасні інтеграційні процеси у світі та розвиток міжнародного співробітництва роблять володіння іноземними мовами особистісно-значущим. Тому навчання іноземної мови розглядається як один із пріоритетних напрямків модернізації освіти у нашій країні [3, с. 29].

Оволодіння іноземною мовою є процесом поступової трансформації навчальної та мовної діяльності суб'єкта з монологічного до білінгва. Звідси випливає, що цілі навчання іноземної мови доцільно формулювати, враховуючи предметний та процесуальний аспекти компонентів змісту навчання іноземних мов і культур [4, с. 280].

За С. Ю. Ніколаєвою, цілі навчання іноземних мов і культур – це заздалегідь запланований результат педагогічної діяльності, який досягається за допомогою змісту, методів, засобів навчання тощо [1, с. 90].

У сучасній методиці навчання іноземних мов і культур у загальноосвітніх навчальних закладах висуваються п'ять основних цілей навчання іноземних мов і культур [1, с. 90–99]:

- 1) практична – формування іншомовної комунікативної компетентності;
- 2) виховна – реалізується через систему особистісного ставлення учня до іноземної мови і нової культури у процесі оволодіння ними;
- 3) освітня – використання мови, що вивчається, для підвищення загальної культури учнів, розширення їхнього кругозору, знань про країну, мова якої вивчається;
- 4) розвивальна – діяльність вчителя, спрямована на розвиток мовних здібностей учнів, культури мовної поведінки, навчальних умінь, інтересу до вивчення мови, таких властивостей особистості, як волевільність, пам'ять, рефлексія тощо;
- 5) професійно орієнтована – формування відповідних професійно орієнтованих компетентностей в учнів різнопрофільних класів у старшій школі.

Отже, вивчення іноземних мов і надалі залишається значущим у світі, адже на сьогодні це не тільки культурна, але й економічна потреба. У наш час володіння іноземною мовою є не лише вимогою часу, але й умовою подальшої успішної діяльності особистості, яка повинна вміти користуватися новими інформаційними технологіями, а також бути готовою до міжособистісного і міжкультурного співробітництва як у своїй країні, так і на міжнародному рівні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін.. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів: за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої.: К.: Ленвіт, 2013. 590 с.

2. Гальскова Н. Д., Гез Н. И. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика : М.: Академия, 2006.: С. 71–72.

URL : <http://learnteachweb.ru/articles/galskova.pdf> (дата звернення: 22.11.20)

3. Коллективная монография под редакцией академика РАО А. А. Миролубова МЕТОДИКА ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ: ТРАДИЦИИ И СОВРЕМЕННОСТЬ : Обнинск: Титул, 2010. 337 с.

URL:

<http://csl.isc.irk.ru/BD/Ucheb/%D0%9C%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BA%D0%B0%20%D0%BE%D0%B1%D1%83%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F%20%D0%B8%D0%BD%20%D1%8F%D0%B7%20%D0%9C%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%BB%D1%8E%D0%B1%D0%BE%D0%B2%202010.pdf> (дата звернення: 22.11.20)

4. Т. К. Цветкова. Актуальные проблемы лингводидактики: определение целей и задач обучения иностранному языку: ПЕДАГОГИКА – С. 280

URL:

<http://ehd.mgimo.ru/IORManagerMgimo/file?id=7DE5855A-E514-92CC-E826-844AF50408CC> (дата звернення: 22.11.20)

Урманець Н. М.

група АМ–42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. пед. наук, викладач Нацюк М. Б.

THE METHODOLOGICAL ASPECT OF FORMING LINGUOSOCIOCULTURAL COMPETENCE

The relationship between language teaching and culture is a significant issue being discussed by modern scholars. The cultural factors become more and more important in English teaching. The purpose of language learning is to equip learners with as much knowledge as possible. Language learning is a process of developing the awareness of the world, and learning cultural knowledge is an important way to enrich learner's knowledge [3].

Intercultural competence allows students in the today's global world to overcome discrimination, prejudice, and misunderstandings. The world should be learnt through thinking in a certain cultural area and use language with the aim to express opinions, impressions, emotions. It is defined as "the ability to effectively and appropriately execute communication behaviors that negotiate each other's cultural identity or identities in a culturally diverse environment". There are three components of intercultural communication competence: intercultural sensitivity (affective process), intercultural awareness (cognitive process), and intercultural adroitness (behavioral process), defined as verbal and nonverbal skills needed to act effectively in intercultural interactions. [2, p. 28]

Linguosociocultural competence is a complex phenomenon. It stands for the following components: